

MAIL AAN MIJN OUDE VMBO- SCHOOL

Ik wens elke leerling een vmbo-ervaring toe met Ben Boon-docenten zoals ik had. En vmbo'ers: laat je stem horen, want dat maakt de keuzes die we met elkaar maken beter. En wees trots!

Van: Marinka Mulder
Verzonden: woensdag 14 januari 2026 11:30
Aan: Ben Boon, docent Nederlands en Maatschappijleer bij ORS Lek en Linge in Culemborg

Beste Ben,

Hoe bijzonder en veelzeggend is het, als er gesproken wordt over 'de Ben Boon-leerlingen'? Daarvan ben ik er één. Als docent was jij ongelooflijk goed in het onderkennen van het talent van een leerling en dat tevoorschijn toveren. Voor veel pubers is school een moetje, in een periode waarin je je vaak onzeker voelt. Jij wist iets in ons wakker te maken waardoor je als leerling ging denken: 'Daar ben ik inderdád goed in'. Dat betekende een *boost* voor je zelfvertrouwen.

Het begon er al mee dat je voor veel leerlingen een soort vaderfiguur was; oprecht geïnteresseerd en betrokken. Terwijl mijn inzet en cijfers daar nauwelijks aanleiding toe gaven, mocht ik van jou toch dingen doen die ik wél leuk vond, zoals debatteren en bezig zijn met politiek. Je hebt me daarin ook wel de weg gewezen. Bij Nederlands en maatschappijleer moesten we veel met elkaar in gesprek. Dat is voor mij vormend geweest voor alle stappen die ik daarna heb gezet.

Ik heb vmbo-TL gedaan. Terugkijkend op mijn schoolcarrière heb ik het meeste geleerd op het vmbo. Op de havo, daarna, vond ik het doodsaai. Op het vmbo werd je volwassen. Je had al een keer examen gedaan. Er waren op het vmbo ook zulke goede docenten, die met zoveel passie en inzet elke dag weer het verschil probeerden te maken voor hun leerlingen en ze niet loslieten. Op de havo draaide het vooral om kennisoverdracht, op het vmbo om persoonlijke vorming: 'Wie ben ik en hoe verhoud ik me tot de ander en tot de wereld?'

ORS Lek en Linge was een van de eerste vmbo-scholen die tot aan de landelijke finale van de debatcompetitie 'Op weg naar Het Lagerhuis' kwam. Dat voelde alsof we de hoofdrol hadden in een Amerikaanse film. Op mijn zestiende ben ik lid geworden van de Partij van de Arbeid, waar jij ook lid van bent.

Als kind droomde ik ervan om arts te worden. Ik wist altijd al wel dat ik naar het hbo of de universiteit wilde. Mijn ouders vonden dat ook heel belangrijk. Na de havo ben ik een hbo-propedeuse gaan doen, met in mijn achterhoofd dat ik daarmee naar de universiteit kon. Na de propedeuse heb ik toch voor de lerarenopleiding geschiedenis gekozen en zelfs nog stage gelopen op Lek en Linge. Best ongemakkelijk, omdat ik me bij mijn oude geschiedenisdocent nog meer leerling voelde dan stagiair.

Ik wilde per se op een vmbo-school werken, ook omdat ik zelf ervaren had dat docenten het verschil kunnen maken. Lesgeven is moeilijk en vraagt veel vlieguren. Als docent drong het pas echt tot me door dat een klas een spiegel is, die teruggeeft wat je erin stopt. Ik heb er veel geleerd over de leerlingen en over mezelf. Die periode was voor mij een bevestiging van hoe mooi het vmbo-onderwijs is.

Mijn volgende stap was een functie als bestuursadviseur bij de PO-Raad. Ondertussen was ik al vanaf mijn twintigste gemeenteraadslid in Culemborg. Ik begon daar best naïef, eigenlijk zoals bij de debatten op school: 'Met een goed verhaal mensen overtuigen.' Maar je moet niet beginnen met praten, maar met luisteren en samen kijken hoe je elkaar kunt vinden. Daarna werd ik wethouder in Renkum, en binnenkort maak ik de overstap van Stichting PAS, een centrum voor kansengelijkheid en inclusie, naar het burgemeesterschap van Culemborg. Dat is wel echt de hoofdprijs!

Als burgemeester ben je hoeder van de lange termijn. Dat is naast een hele eer ook een grote opdracht, zeker in tijden van toenemende polarisatie. Doordat ik vmbo-TL heb gedaan en lesgegeven heb op het vmbo, begrijp ik beter wat gelijke kansen en inclusie betekenen. Het gaat niet om hoog- versus laagopgeleid of theoretisch versus praktisch. Het is zo onnodig dat vmbo'ers en mbo'ers in een academische omgeving het gevoel hebben iets te missen. Het gaat erom dat we elkaar begrijpen.

Ik wens elke leerling een vmbo-ervaring toe met Ben Boon-docenten zoals ik had. En vmbo'ers: laat je stem horen, want dat maakt de keuzes die we met elkaar maken beter. En wees trots!

Hartelijke groet,
Marinka Mulder

Beste Marinka,

Jij hebt mij wel doen blozen met deze mail. Het is heel fijn dat je dit allemaal schrijft, maar wat het allerbelangrijkste is, is dat je dit allemaal zelf hebt gedaan. Jij bent het levende bewijs dat ons onderwijssysteem niet deugt. We selecteren te vroeg en we selecteren kinderen op basis van de vakken waar zij de meeste moeite mee hebben.

Een school moet erop gericht zijn om leerlingen te leren ontdekken waar hun talenten liggen en hen stimuleren om ook hun sterke kanten nog meer te versterken.

Ik zal de finale van Op weg naar het Lagerhuis nooit vergeten. Jij versloeg je opponent in een één-op-één debat. Helaas verloren we van een gymnasium. Onterecht in mijn ogen. Ik heb altijd de organisatie ervan verdacht dat een vmbo de finale niet mocht winnen...

Ik hoop dat je als burgemeester een voorbeeld voor alle kinderen in Nederland zal zijn. Want om een bekende politicus te citeren: Het kan wel!!!

Veel succes!
Ben